

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАРТ 2011. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXII БРОЈ 3436

Проглас др Војислава Шешеља бившим и будућим члановима Српске радикалне странке

Браћо Срби и сестре Српкиње,

Прошло је 30 месеци откако су се Томислав Николић и Александар Вучић одрекли идеологије Српске радикалне странке. У то време, уз помоћ Демократске странке и свих режимских медија у Србији покушали су себе да прикажу као жртве а своје недело као последицу личног сукоба са мнош. Николић је тада тврдио да је узрок напуштања Српске радикалне странке то што сам ја забранио гласање за Споразум о стабилизацији и придруживању Европској унији. Истина је наравно другачија, након што је са Борисом Тадићем тајно договорио да ће Демократска странка подржати један амандман радикала а Српска радикална странка читав ССП, Председнички колегијум Странке је са 14 гласова против и једним (Николићевим) за ССП донео такву – у складу са интересима српског народа – једину могућу одлуку.

Николић и Вучић чак су ишли толико далеко да су ме оптужили да сам из своје хашке ћелије, у којој сам под двадесетчетворочасовним надзором затворских чувара, преко одбеглих припадника земунског клана наручио Николићеву ликвидацију. Уз невиђену медијску хајку данима су немилосрдно нападали мене и моју породицу а када су БИА и МУП истрагом утврдили да се ради о још једној Николићевој и Вучићевој потпуној измишљотини, њих двојица су о овоме заћутали и прешли на нове лажи.

Дубоко свестан правих разлога због којих су Николић и Вучић кренули у акцију разбијања Српске радикалне странке, која је представљала и представља једину истинску алтернативу прозападној идеологији Демократске странке, члановима Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и читавој српској јавности обратио сам се отвореним писмом, тада као и сада, на мени једини расположиви начин.

Моје писмо је 11. септембра 2008. године, прослеђено свим медијима и штампано у „Великој Србији“ у великом броју примерака. Па ипак, у општој пометњи и до танчина организованој медијској хајци против Српске радикалне странке мој глас је тада мало ко чуо. Медијска прашина која је обавијала Николићево и Вучићево проевропско трансформисање од српских националиста у еуро-фанатике данас је углавном развејана. Зато данас, две и по године касније, своје обраћање вама желим да почнем тим истим писмом како бисте са знатне временске дистанце, мирне главе, самостално проценили да ли сам вас тада обмањивао ја или су то смишљено, на најподлији и најпоқваренији начин учинили Томислав Николић и Александар Вучић.

СРБИЈА ЧЕКА ШЕШЕЉА!

Писмо др Шешеља члановима Централне отаџбинске управе и српској јавности од 11. септембра 2008. године

**Браћо Срби и сестре Српкиње, српски радикали,
чланови Централне отаџбинске управе!**

Поздрављам све чланове који су остали доследни идеологији српског национализма, антиглобализма и русофилства.

Ова седница се одржава у тренутку који је судбоносан, не само за Странку, већ и за Србију.

Њене последице ће се одразити не само на нашу странку и Отаџбину, већ и шире!

Ово је сукоб између двеју идеологија: с једне стране је идеологија Српске радикалне странке, а с друге стране је прозападна идеологија.

То није никаква наводно мекша, реформисана идеологија Српске радикалне странке, то је идеологија која је идентична идеологији коју заступа Демократска странка, ако ту уопште и има било какве идеологије.

У ствари, њу одређују: Брисел, Вашингтон, чиновници страних амбасада и олигарси – Мишковић и Беко.

Већ годинама упозоравам руководство Странке да стране обавештајне службе не мирују и да ће покушати да униште Српску радикалну странку.

Зато ово није лични сукоб. Ово је сукоб две супротстављене идеологије.

Ово је сукоб слободарске идеологије Српске радикалне странке, против идеологије вазалног односа, која ће доволити, зарад личне користи, да Брисел, Вашингтон и тајкуни униште будућност наше отаџбине, да је у потпуности економски ослабе и територијално распарчају. Европска унија отима део наше територије, а они кажу то је прихватљиво.

Ако сада поклекнете, будите уверени да ће наши потомци ускоро радити као слабо плаћена радна снага у нашој и у земљама Европске уније као Бугари, Румуни и Пољаци, чију је економију Брисел упропастио, и да ће нас се стидети.

Ако останете доследни, има наде за Србију.

Уз руску помоћ и помоћ других јаких слободарских и пријатељских земаља можемо да створимо стабилну и економски јаку државу, коју ће уважавати у целом свету!

То је реалност, остало су патетичне фразе. Фраза да хоћемо и на Исток и на Запад, да је Србија кућа са двоје врата, је неодржива. Србија није железничка станица. Ми говоримо само истину и не понашамо се као политичке проститутке.

Наравно, марионетска група ће вас убеђивати у супротно – да се може седети на две столице, да они мисле на будућност и ваше деце, а не само своју лично.

Али, ако искрено и храбро преиспитате своја осећања и савест, знаћете да то није истина!

Знаћете да покушавају да оправдају своју издају.

Браћо и сестре, ја сам свој избор одавно направио.

Никада се нећу помирити са тим да западне агентуре и тајкуни који су њихов финансијски инструмент воде ову странку.

Никада се нећу помирити са онима који отимају Косово и Метохију и растачу нам земљу.

Не може бити помирења између мене и марионетско-издајничке групе, која жели да промени идеологију странке у тренутку када нам убијају људе на демонстрацијама, испоручују српске главе, а Европска унија на-

ставља да поставља нове услове, и захтева извршење нових налога, који воде ка урушавању нашег суверенитета и територијалног интегритета.

То раде управо сада, на глуп и примитиван начин, не увиђајући у својој похлепи, да је Русија поново стала на ноге и да жели да помогне Србији, економски и политички, и на сваки други начин, не увиђајући да су се после осам година досовског мрака, стекли услови за васкрс Србије!

И управо сада, када је требало појачати напоре за ослобођење Србије, они хоће да промене идеологију Странке, која се очувала и у тежим околностима. У томе никада неће успети, идеологија Српске радикалне странке је бесмртна.

Смисао мога живота је у борби за слободу мога народа, за одбрану његових националних вредности, у борби за истину о моме народу. Они који су хтели да следе тај пут прикључили су се Српској радикалној странци. Никада никога нисам обмањивао да је то лак пут, не обмањујем ни сада.

То је најтежи пут, јер српски народ има тешку и несрећну историју, историју пуну искушења. Имао је велику шансу да у средњем веку израсте у ред највећих европских народа. У време Немањића било је Срба колико и Енглеза. А онда се десило оно што нас је увек пратило као највећа несрећа: неслога, нејединство. После смрти цара Душана царство се поделило. Великаши су више снаге губили у међусобним сукобима и ратовима него одупирући се спољним непријатељима. Та неслога је главни кривац пропасти српске царевине. Она се и касније појављивала када нам је било најтеже, као што се и данас дешава. У сваком новом изазову долазило је до издаје. Управо као и данас.

Они вам нуде лакши пут, али по коју цену? Лажу вас и обмањују да границе нису важне јер оне наводно нису важне у Европској унији. Ако изгубимо територију, ко смо и шта смо?! И где је крај тој отимачини?! Без државе немамо ни слободе. Ми се сада налазимо у једној од најтежих борби за очување отаџбине.

О онима који покушавају да униште идеологију српског национализма не желим да говорим, о њима ће довољно рећи време и историја. Могу да се послужим Есхиловим речима – Никада не бих своју муку мењао за њихов слугерањски посао.

Браћо и сестре српски радикали, на вама је данас велика одговорност.

Бирајте – или Српска радикална странка или марионетска прозападна група.

Ја верујем у вас. Када данас одбранимо Српску радикалну странку и њену идеологију, то ће бити велика победа за Србију.

Живела Српска радикална странка!

Живела Велика Србија!

У Хагу,
11. септембра 2008.

Председник
др Војислав Шешељ

Браћо и сестре,

Ниједног тренутка нисам имао сумњу да је покушај преузимања Српске радикалне странке и претварање њене идеологије у прозападну – усмерену ка анти-српским евроатланским интеграцијама – била суштина и циљ Николићевог и Вучићевог пуча и то од вас никада нисам крио. Убеђен сам да и ви то сада у потпуности увиђате и разумете, као и да схватате ко је прави лидер те тзв. Напредњачке партије.

Стране дипломате и лидери западних сила данас отворено и са огромним, нескривеним задовољством говоре да је стварањем Српске напредне странке на политичкој сцени у Србији елиминисана могућност озбиљнијег отпора независности Косова и Метохије и чланству Србије у Европској унији и НАТО пакту.

Запитајте се, ко им је био највећа и често једина сметња да се то догоди раније. То је, без сумње, Српска радикална странка. И управо због тога било је више покушаја да наша странка нестане или да се маргинализује. Искључиво због тога је и подигнута оптужница против мене. Да је у питању монтирани политички процес могли сте до сада више пута да се уверите. Странка је дуго одолевала, све док у нашим редовима нису пронашли оне који су пристали да зарад новца и личних привилегија издају своја уверења. Поносан сам што нису успели да униште Српску радикалну странку. Међутим, знатна штета је направљена јер је чињеница да би се процес опоравка Србије сигурно убрзао доласком Српске радикалне странке на власт, а да је то одложено управо слабењем читавог опозиционог блока кроз отимање посланичких мандата нашој странци.

Да би Запад у потпуности загосподарио Србијом неопходно је да уништити наш национални дух у ком циљу је утврђено неколико стратешких циљева; то су поред уништења економије, разбијања српске војске, срозавања поверења у Српску православну цркву и стварање политичке сцене са које ће бити уклоњена најјача странка која се одувек одупирала Западу и бранила српске националне интересе – Српска радикална странка.

Због тога су преко Николића и Вучића прво покушали да преузму СРС. У томе нису успели иако су за тај подухват

уложили милионе евра. Тај тренутак је био преломан за све радикале. Ми смо у тој битци претрпели губитке али смо избегли планирано потпуно уништење странке и из битке изашли са још чвршћом вером у историјску улогу Српске радикалне странке као једине алтернативе прозападној опцији у Србији, оличеној у Демократској странци и њиховом клону – „напредњацима“. Историја се понавља. Напредњаци су у XIX веку створени као прозападна странка окренута Бечу коју је краљ Милан користио да би ослабио радикале и Србију удаљио од Русије. И данас су напредњаци прозападна странка формирана са задатком да уништи радикале, а Србе коначно вежу за Брисел, Ватикан и Вашингтон, односно Европску унију и НАТО.

Промене су реч која се у јавности веома често чује. Као и пред 5. октобар 2000. године, грађанима се уместо чврстих обећања и конкретних гаранција уши пуне фразама о променама. Сви ми својој деци желимо најбоље и имамо понекад скоро неодољиву потребу да верујемо у боље сутра. Па ипак, када се опредељујемо коме ћемо поверити одлучивање о судбини Србије и свих нас, не смемо се руководити празним обећањима и лепим жељама већ мора преовладати одговорност према нашој деци и унуцима. Кључно питање је ко може донети толико жељени бољитак нашем народу. Могу ли то учинити они који су се одрекли свега за шта су се залагали осамнаест година и који сада своје ставове на дневној основи прилагођавају истраживањима јавног мњења? Не, то могу само искрени и часни људи каквима се никада не могу назвати они који су зарад власти спремни на све па чак и да погазе заклетву положену у цркви пред Богом. Упамтите, они који се зарад власти и новца одрекну свега – тог проклетог новца и тако стечене власти неће се одрећи ни за шта!

Демократска странка упркос безакоњу, аферама и скупштинским крађама које су дале главни печат њеној владавини и у самом свом називу носи прерогатив „демократске“ странке, која своју приврженост Европи и своју демократичност не мора ничим доказивати јер је као такву Европа признаје већ двадесет година. С друге стране, Николић и Вучић након одрицања од идеологије српског национализма коју су заступали безмало две де-

НИКОЛИЋ О ЕВРОПској УНИЈИ

4. јануар 2008 – Спремни смо да заборавимо да су нас бомбардовали, исцрпљивали санкцијама, само ако кажу да Србија има иста права као свака друга држава у свету.

18. април 2008 – Србија је у робовском положају према ЕУ која нашу земљу уцењује признавањем независног Косова.

21. април 2008 – Србија је протеклих година била окренута само Европској унији, која јој је заузврат затворила фабрике, банке, уништила војску и полицију, пољопривреду.

24. април 2008 – Европска унија је богата и моћна, али хоће робове, али наша деца никад неће бити робови, ако се питамо ми српски радикали.

23. септембар 2009 – Ја то говорим већ пет година, ми не можемо без Европске уније.

4. јануар 2010 – Јасно је да политичар који жели да се у Србији живи боље и нормалније, у складу са правилима и демократски, и који жели да представља политичку снагу у Србији, не може да каже да је против уласка Србије у ЕУ. Европска унија је исправан пут Србије и од њега нема одустајања.

12. јун 2010 – Промена власти у Србији и доласак напредњака на чело државе не би променио однос Србије према Европској унији. Најкасније за месец дана отпутоваћу у Брисел са Александром Вучићем и тамо наставити континуитет контаката са Оли Реном како би олакшали Србији разговоре са ЕУ.

ценије своју оданост Евроатланским интеграцијама и своју „демократичност“ тек морају да доказују пред својим европским менторима. Српски народ, поучен горким искуством давно је у аманет будућим покољењима оставио пословицу „Потурица гори од Турчина“. Та народна мудрост опомиње грађане Србије да се чувају савремених потурица јер они своју оданост султану оличеном у Европској унији увек морају доказати барем једном српском главом више од правих Турака. Зато промене, а поготово промене набоље Србији не могу донети они који немају никаквих идеолошких, програмских или моралних разлика са демократима.

Николић је небројено пута рекао да је Тадићева политика добра али да је Демократска странка лоше проводи и да би он брже одвео земљу у Европу. Брже прикључење Европској унији могуће је једино уз хапшење Ратка Младића и Горана Хаџића, уз бржу продају српских предузећа и ораница, уз брже одрицање од суверенитета над Косовом и Метохијом.

Својевремено, када је уз помоћ гласова посланика ДСС-а Томислав Николић био изабран за председника Народне скупштине Републике Србије да би свега неколико дана касније био смењен, на неправду која му је учињена Николић је реаговао речима: „Поштенога је лако преварити. Није срамота бити преварен. Срамота је преварити и бити преварант.“ Ја знам да је Томислав Николић многе од вас крајем 2008. године преварио лажним обећањима да се Српска напредна странке неће битно разликовати од Српске радикалне странке, обећањима да ће идеологија коју ће у новоформираној странци заступати бити идентична оној коју је 18 година заступао као мој заменик. Светан сам да су многи од вас поверовали и у лаж коју су Николић и Вучић вешто протурали да је подела странке заправо тајни договор између мене и њих како бих ја што пре изашао из Хашког трибунала и како бисмо потом уједињени коначно поразили проевропски слугерањски режим Демократске странке.

Данас такве лажи више не могу проћи. Бројне Николићеве и Вучићеве изјаве у којима отворено признају да је хапшење српског јунака Ратка Младића обавеза према Европској унији и да ће они са поносом и чак брже од Бориса Тадића испуњавати све обавезе и захтеве Европске уније за многе од вас представљале су болно отржењење. Знаш да ниједан бивши или будући српски радикал или патриота уопште, никада, ни под којим условима не би славног генерала Ратка Младића послао на хашко губилиште. Зато сам сигуран да сви ви, који сте се за своју и бољу будућност ваше деце борили под окриљем Српске радикалне странке, немате шта да тражите уз оне који једног од глав-

них заговорника бомбардовања Србије и доласка ДОС-а на власт, бившег америчког амбасадора Вилијема Монтгомерија плаћају да својим крвавим ручердама Николићу и Вучићу отвара врата вашингтонске и бриселске администрације и омогућава љубљење скута доказаним српским непријатељима попут Мадлен Олбрајт, Хавијера Солане, Олија Рена, Јелка Кацина и других.

Сигуран сам да то није идеологија какву су вам обећали Николић и Вучић, као што сам сигуран да они нису часни људи какви сте веровали да јесу када сте одлучили да их следите. Ниједном човеку није лако чак ни самоме себи признати да је преварен, поготово када је попут вас у нешто искрено веровао и желео најбоље. Међутим, прави радикали имају не само мудрости да схвате када су преварени већ и храбрости да то отворено признају и одупру се даљем понирању у муљ Европске уније и даљем понижавању Србије.

Ја верујем да већина вас које су Николић и Вучић обманули у себи носи и довољно мудрости и довољно храбрости не само да то себи признају, већ и да се врате под окриље Српске радикалне странке и наставе борбу за идеологију српског национализма у коју никада нису ни престали да верују.

Зато се сада обраћам вама, којима то није било тако очигледно, јер су им режимски медији и тајкунски новац помогли да вас збуне и заведу. Не тражим од вас покајање, али желим да вам поручим да је Српска радикална странка отворена за вас и да вам нико никада неће пребацити што у једном тренутку нисте имали довољно информација да прозрете позадину читаве операције усмерене на преузимање Странке, која би задржала своје име, али се у својој суштини не би разликовала од Демократске странке, која је у највећој мери, и кумовала Николићевој и Вучићевој издаји.

Бивши амерички амбасадор у Србији и дугогодишњи припадник америчке обавештајне службе Вилијам Монтгомери био је почасни гост на скупу у Београдској арени поводом две године од формирања Српске напредне странке. Током деведесетих година двадесетог века његов задатак био је да у Србији инсталира што већи број агента и припреми терен за долазак ДОС-овог режима на власт. У српској јавности остао је запамћен као један од најжешћих заговорника НАТО бомбардовања Србије. Исти тај Монтгомери данас је дебело плаћен да промовише Николића и Вучића као нове лидере. Многи од вас су тек када су се у то уверили схватили да је политика напредњака издајничка и да нема никакве везе са идеологијом радикала.

Српска напредна странка јединствена је на политичкој сцени Србије по томе што иако је „опозициона“ има ог-

НИКОЛИЋ О ДЕМОКРАТСКОЈ СТРАНЦИ

29. април 2008 – ПРОПАДОСМО АКО ПОБЕДЕ ДЕМОКРАТЕ!

„Ако 11. маја победи Демократска странка, Србија ће изгубити Косово и Метохију, Рашку област и Војводину, а Србија наставити агонију у Европској унији и обећаном наводном бољем животу.“

22. октобар 2010 – „Има ли шансе да, ипак, направите велику коалицију са ДС?“

- Помало и губим енергију да стално одговарам како је то немогуће. Није промена власти ако СНС и ДС формирају владу. Не пада ми на памет да перем савест ДС.

25. фебруар 2011 – АКО ПОБЕДИМО ПОНУДИЋЕМО КОАЛИЦИЈУ ДС!

Председник Српске напредне странке Томислав Николић изјавио је у петак вече да ће, уколико СНС победи на следећим изборима, понудити Демократској странци да заједно формирају коалициону владу. Николић је гостујући на телевизији „Авала“ изразио очекивање да би исто учинила и ДС када би она победила на изборима, јер је СНС највећа опозициона странка.

НИКОЛИЋ О БОГОЉУБУ КАРИЋУ

20. мај 2005 – Карић је показао да је лопужа. То је оличење Богољуба Карића. Можете само да помислите шта би радио када би дошао на власт, када се као опозиција бави оваквим криминалом. Његову странку би политички требало уништити. Он је показао колико је бескрупулозан и да може да гази преко свега како би остварио неки свој циљ. Показао је да не поштује грађане Србије, јер они нису њега бирали на изборима.

12. фебруар 2006 – Упозоравао сам са скупштинске говорнице председника владе, министре, полицију, да крију криминал од 600 милиона евра. Убеђен сам да је Богољуб Карић починио највећи криминал у историји Србије!

17. новембар 2010 – Лидери Српске напредне странке, Нове Србије и Покрета социјалиста Томислав Николић, Велимир Илић и Александар Вулин, као и функционерка Покрета „Снага Србије” Миланка Карић, потписали су јуче споразум о сарадњи и принципе на којим ће бити формирана будућа Влада Србије.

ромну медијску моћ. За разлику од времена када су Николић и Вучић били радикали и када су их медији често немилосрдно шибали, ови данашњи реформисани, напредни Николић и Вучић постали су миљеници Б92, РТС-а, Пинка и осталих. Медијски утицај увек се у свакој држави на свету остваривао само на један начин, новцем! По оној народној, колико пара, толико музике. Новцем се плаћају и кампање, новцем се плаћају билборди, новцем се плаћају бесни страначки аутомобили, новцем се плаћају страначке просторије, новцем се плаћају аутобуси за страначке скупове. Све данас новцем плаћају Николић и Вучић, плаћају и не питајући за цену јер мисле да читаву Србију могу купити за тридесет Јудиних сребрњака.

Зашто у Србији нико осим СРС не жели или не сме да јавно постави питање одакле Николићу и Вучићу толико новца ако се зна да су једина странка у Србији која у складу са законом из буџета не добија ни један једини динар? Процените сами да ли се Николићу и Вучићу толико жури на изборе како би осиромашеном народу донели обећане промене и обрачунали се са тајкунима, криминалом и корупцијом или како би што пре почели да враћају своје дугове тајкунима који их новцем отетим из ваших џепова издашно финансирају већ пуних тридесет месеци.

Николић и Вучић марионете су оних који су се обогатили у време ДОС-а, док сте ви остајали без посла. Ви сте им потребни само за једнократну употребу, да се на превару домогну власти. Уколико би се то десило будите убеђени да би сте им ви и ваше муке били на последњем месту. Србија би им била на последњем месту а на првом – обећања која су дали Бирселу и Вашингтону.

Подсетићу вас да сам вам још почетком деведесетих година говорио шта је циљ Запада и показало се да сам био у праву када сам вас позивао да се томе снажно супротставимо. Нисмо ли се заједно борили да њихове намере осујетимо, одложимо и зауставимо, док се међународне околности не промене у нашу корист. Сада је дошао тај тренутак. Велика Русија је постала снажан међународни фактор, као и Кина и Индија, и уз јаку Српску радикалну странку постојали би услови да се Србија одупре намери западних сила да нас збришу са географске карте. Данас је униполарни свет којим доминирају САД прошлост али њега и даље промовишу Тадић, Николић и Вучић. Они су ти који воде заосталу и превазиђену политику! Српска радикална странка се увек залагала за мултиполарни свет који је већ данас реалност што само политички дилетанти не виде.

Србија више нема времена за бацање. Не смемо да дозволимо да после десет година владавине ДОС-а на власт дођу напредњаци као настављачи њихове прозападне политике. Србији је било доста пропадања, доста подела.

Треба нам јака државотворна странка на власти. Србији треба Српска радикална странка. Ми само Србији полажемо рачуне. Ми другу отаџбину немамо и због тога желимо да је уредимо као правну државу, без криминала и корупције, са једнаким шансама за све. Желимо да српску привреду дигнемо на ноге и своју децу задојимо традиционалним вредностима српског народа.

Упркос томе што сам већ скоро 8 година у затвору, спреман сам да личним примером покажем свима, да међу Србима постоје људи вољни да се жртвују за опште добро, за одбрану достојанства свог народа, који је постао жртва у канџама западних сила. Запад је учинио све да нас прикаже као целате, иако је јасно да смо жртва новог светског поретка и унутрашњих слабости. Доказ за то јесте и Резолуција о Сребреници којом смо сами себе прогласили геноцидним народом.

Стојим и данас на позицијама којима сам посветио свој живот, бранећи наше традиционалне вредности, пре свега слободољубље, храброст, патриотизам и национализам, као и нашу православну веру. Ако се и ви залажете за исте ове вредности, онда будите сигурни да их можете остварити једино кроз Српску радикалну странку, која је током двадесет година постојања несумњиво доказала своју доследност.

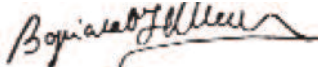
Ако желите добро себи и својој деци, окупите се око Српске радикалне странке. Иста смо она странка у коју сте се добровољно учланили. Сваки општински одбор ће вас прихватити и неће вам никада нико пребацити што у једном тренутку нисте могли да препознате заверу.

Запитајте се, можете ли да имате поверења у људе који се кукавички повлаче и који су спремни да погазе заклетву дату у Цркви. Такви ће погазити свако обећање дато вама, јер ако су могли оно дато пред Богом, залажући част својих предака и будућност својих потомака, јасно је о каквим се људима ради. Они су довољни сами себи и они ће морати да се суоче са собом кад-тад. То ће бити врло болно суочавање, иако сам их ја на све то на време упозоравао.

Ја сам на овај начин умирио своју савест. Пружам вам шансу да још једном преиспитате своју одлуку. Нека вам разум и срце покажу пут који треба да следите. Какву год одлуку да донесете, сигуран сам да ће то бити резултат дубоког преиспитивања.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

У Хагу,
1. марта 2011.

проф. др Војислав Шешел

НИКОЛИЋ ОБЕЋАВА ХАПШЕЊЕ РАТКА МЛАДИЋА

14. јун 2010 – „Уколико је хапшење Ратка Младића испуњавање захтева и обавеза које је Србија преузела, ја ћу када будем на власти испуњавати захтеве и обавезе које је Србија преузела.“ Томислав Николић, председник Српске напредне странке.

10. новембар 2010 – ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ: ХАПШЕЊЕ МЛАДИЋА ОБАВЕЗА!

- Србија је прихватила обавезу да изручи Ратка Младића. То није ствар поноса, то је ствар Народне скупштине која је донела закон. А Косово и Метохија је уставна обавеза да се чува и то је ствар поноса. И ја мислим да је понос и да испуњаваш закон и понос је да поштујеш Устав, ја не видим ту никакву разлику. За мене је то све понос, поносна је власт која испуњава законе и поносна је власт која поштује Устав.

Новинар: Значи, испуњавање захтева Хашког трибунала и хапшење Младића је понос?

Томислав Николић: То је испуњавање закона...

24. новембар 2010 – Новинар: Да ли бисте ви драге воље ухапсили Ратка Младића?

- Не бих то учинио драге воље, али бих морао да испуним обавезу.

Интервју који следи и чије најважније делове преносимо специфичан је по томе што је настао далеке 1994. године. То је било време када је др Војислав Шешељ робијао у Милошевићевом затвору а када је његов заменик, тада у јавности мало познат, Томислав Николић по први пут добио прилику да се до Шешељевог повратка брине о Српској радикалној странци и Војиној породици. Иако је од 1994. до 2008. године, прошло доста времена, видећете да између догађаја који су се тих година одигравали постоји доста сличности и једна разлика. Србија је преживљавала тешке тренутке, Војислав Шешељ робијао је не желећи да се одрекне својих животних принципа, представници режима и западних амбасада обрађивали су Николића да се одрекне Војислава Шешеља и идеологије Велике Србије. Оно у чему нису успели социјалисти 1994, успеле су демократе 2008. године.

Интервју са Томиславом Николићем: Београд, октобар 1994. године

Шешељ не заобилази препреке, он их руши

Кад сте упознали Војислава Шешеља и како је дошло до оснивања Српске радикалне странке?

-Био сам потпредседник Народне радикалне странке, кад смо на првим вишестраначким изборима претрпели катастрофалан неуспех. Између два изборна круга, онако разочаран, написао сам писмо Војиславу Шешељу у којем сам изложио своје виђење опозиције. Замолио сам га да он, као једини прави српски националиста, окупи све нас са десне стране српске опозиционе сцене.

Пре тога га нисам познавао. Знао сам једино за њега као дисидента. У време првог суђења Шешељу, ја сам радио у Босни и Херцеговини и кад сам чуо за њега, мислио сам да је то неки стари човек. Неколико дана након мог писма, назвао ме је један младић, припадник Српског четничког покрета и питао да ли могу да организујем трибину Војиславу Шешељу у Крагујевцу. Међутим, нико није хтео да уступи салу, чим бих поменуо Шешељево име. На крају сам организовао трибину Народне радикалне странке на којој је Шешељ био гост и после предизборног митинга Вука Драшковића, био је то најпосећенији скуп у Крагујевцу.

Први пут смо се упознали у хотелу „Зеленгора“ у Крагујевцу. Одједном сам се нашао пред човеком који је виши и јачи од мене. Први пут сам се нашао пред човеком за кога сам знао да му не могу парирати ни у чему, за разлику од других опозиционих првака.

После те трибине, набацио сам му идеју о уједињењу, а он је одговорио: „Са вама радикалима може да се сарађује, само морате да се одрекнете Југославије“.

После тога је Шешељ отишао на пут у Немачку и Енглеску, а ја сам током јануара разговарао са одборима НРС о могућем уједињењу. Имао сам грдних проблема са Вељком Губерином и његовим људима. Називали су ме издајником, четнике – вандалима. Заказали смо један скуп у месној заједници на Црвеном крсту, на који смо позвали

још неке странке деснице, попут Равногорског покрета, Српске народне обнове, Сељачке странке. Сви су дошли, али су били против уједињења, јер су видели да би на чело тог покрета требало да дође Војислав Шешељ.

Потом смо за 23. фебруар 1991. у Крагујевцу заказали Конгрес уједињења, али смо два дана пре тога дошли до закључка да не би требало да инсистирамо да се зовемо Народна радикална странка, пошто смо проценили да ће држава бити на страни адвоката који су водили тадашњу НРС. У Крагујевац су дошли и представници неких других странака деснице, али су били против стварања нове партије.

Онда је дошао јуни и јасан захтев Влади орочен 15. септембром.

Цело лето сам припремао предлог за изгласавање неповерења Влади, тражио им „грехе“. Шешељ ми је рекао да о томе ником не говорим. Написао сам 24 странице. Дођем код њега, а он каже: „Мало ти је то, мора да има најмање 50 страна“. Онда сам написао 46–47 страна. Он тај коначни текст није желео да види. Мислим да сам тек тада постао политичар.

Воја је врхунски политичар. Све што знам научио сам од њега. Тај захтев за изгласавање неповерења имао је само три стране и социјалисти су на основу тога припремали своје дискусије, па су им испале „шупље“. После је глупо наступио и премијер Шаиновић, па су увече, након прекида седнице, имали „рибање“ код Милошевића. Рибоа је Шаиновића што ништа није умео да каже, ништа осим да „Слободан стоји иза тога“.

У чему је тајна закулисног успеха СПС у скупштинама?

-Довољно је да свакоме од нас изврше неку уцену. Свако од нас има неки праг који може да издржи. Па, вероватно и Војислав Шешељ. Ако ништа друго, бар кад су деца у питању...

Значи, прво иду на оне за које знају да су нечим незадовољни у странци, за које знају да имају неке криминалне афере, за које знају да би волели да запоседну нека места.

Шта се сада дешава у СРС? Ви сте Шешељев заменик, први човек странке док је он у затвору. Може ли то тако дуже да функционише?

-Ја сам припремљен, самог себе сам припремио, да странку водим месец дана. Сад је није тешко ни водити, зато што је притисак огроман и онај ко не може да га издржи отпашће и ја ћу то да спроведем иако имам страховит психички притисак. Не толико умор, колико ми је то тешко „на леђима“, колико ми недостаје Војислав Шешељ, сваког дана. Не знам шта ће бити после месец дана. Имам ту обавезу да овај ударац примимо мирно, да организујемо трибине, да говоримо народу, да дајемо изјаве за штампу и да сачекамо излазак из затвора Војислава Шешеља.

Војислав Шешељ је свесно начинио ову жртву, да укаже на многе проблеме које Србија има. Војислав Шешељ је сада доказао да ниједан грађанин Србије није заштићен.

Међутим, ако тај злочиначки план о продужавању затвора буде остварен, онда ће странка бити на искушењу. Онда ћу и ја бити на искушењу. Знају они врло добро да је у овој странци једино Војислав Шешељ заиста способан да је води, да и ми други можемо да је водимо, не толико успешно, али сигурно можемо да очувамо барем костур странке, барем најпровереније људе – то смо у стању. Знају врло добро да ја не бих највероватније ни излазио на изборе док је председник у затвору, јер би то било неморално.

Шта ћете урадити ако власт задржи Шешеља у затвору дуже од 30 дана?

-Трудим се да сада не размишљам о томе шта ако и 30. октобра Војислав Шешељ буде у затвору. За мене је 29. октобра он на слободи и за толико сам спреман. А ако би Слободан Милошевић био такав злочинац, па се оствари

ово о чему се прича, да је он наредио да све судије ажурирају тужбе против Војислава Шешеља, да јавни тужилац поднесе кривичну пријаву због увреде његовог величанства, ако се оствари захтев општинског јавног тужиоца да се укине условна казна и да се Војислав Шешељ упути на издржавање казне, а то је већ осам месеци, онда бих морао да сазовем Централну отаџбинску управу где би смо решили шта ћемо даље и како ћемо даље.

„Шешељ је највећи интелектуалац кога сам срео у животу. Он ми је рекао, и не стидим се да то кажем, које књиге прво морам да прочитам ако мислим да будем успешан политичар. Послушао сам га. Много сам учио и научио...”

А можда бих учинио и нешто друго. Али, сада још није време да се са тим упозна јавност. Ипак, онда нас заиста ништа не би спречавало да и на улици не изразимо своје незадовољство. Знам где треба ударити социјалисте и како их треба ударити.

Већ сам упозорио да Војиславу Шешељу, док је у затвору, не сме ни длака са главе да фали. Упозоравам их и на то да, без обзира што они мисле да могу уз благонаклони смешак и без осуде осталих релевантних политичких фактора, како у земљи тако и у свету, да га држе на робији, има много грађана Србије који то неће трпети. Много више него што они мисле. Овај страх који су усадили у грађане Србије само изазива храброст.

Ово је понижавајуће што власт ради са Србима. Они праве нацију, неке западне Србе, вероватно. Као што су нас убедили да Црногорци више нису Срби, тако вероватно и сад покушавају да нас убеде да они Срби тамо, јесу православни, али нису исти као ми Срби из Србије, па да треба њима дати право да имају своју нацију.

НИКОЛИЋ И МОНТГОМЕРИ

БЕОГРАД – Лидер Српске напредне странке Томислав Николић ангажовао је прошле године бившег америчког амбасадора у Београду Вилијема Монтгомерија да му помогне да поправи имиџ о странци у САД и ЕУ, али и да освоји власт у Србији. Саветнички хонорар је 7.500 евра месечно, плус трошкови. Уговор су Николић и Монтгомери потписали 18. септембра 2010. године и он је доступан на сајту америчког министарства правде (www.fara.gov).

У формулару који је Монтгомери попунио јер је као амерички лобиста обавезан да пријави сваки уговор са странцима, као главни циљ посла наводи се да СНС „као домаћа партија, жели да кроз демократски процес победи на предстојећим националним и локалним изборима“. Као метод рада описује се да ће Монтгомери „кроз редовне недељне сусрете са председником странке и његовим саветницима, као и кроз периодичне писане аналитичке извештаје радити на побољшању имиџа СНС и помоћи да се трансформише у прихватљиву европску демократску партију десног центра“. Такође, Монтгомери ће СНС саветовати о томе шта су „црвене линије“ чије би прелажење у САД и земљама ЕУ било схваћено врло негативно.

„Обезбеђиваћу писане извештаје и препоруке СНС-у о текућим политичким питањима и како на њих гледају САД и ЕУ. Саветоваћу странку како да боље америчкој влади и земљама ЕУ представи своју политику и позицију“, наводи се у уговору обавезе бившег амбасадора.

На молбу „Блица“ да открије како је дошло до сарадње, да ли ће бити настављена и да ли је Николић „захтеван клијент“, Монтгомери је објаснио да „не би било професионално да коментарише однос са било којим клијентом“ и упутио Блиц на напредњаке.

Пословни партнери: Николић и Монтгомери

Можете ли се томе конкретно супроставити?

-Мислим да по сваку цену треба срушити границу на Дрини. Мислим да сам ја за то довољно спреман и био бих на челу колоне. Па нека власт реши. Ако су пушкомитраљеви постављени на граници само ради заваривања, онда нека их склоне, а ако су спремни да пуцају, вероватно ће имати прилике да пуцају у мене.

Ово више не може да се издржи. Ово је понижавајући живот. По мени, а већ сам рекао да се не бих више бавио политиком ако би они признали Хрватску и Босну у авнојевским границама – онда се не исплати ни живети. Има идеала које човек не сме да напусти. Има борби из којих човек не сме да изађе. Проживео сам доста, не остављам ништа незавршено због чега би неко могао да пати. Моја деца су већ одрасла, имам њихову потпуну подршку. Немам никога преко Дрине и немам породичних мотива за борбу за српство и уједињену државу. Имам само патриотски мотив и као човек не бих могао себи да дозволим да живим у овој Србији у којој не би била Република Српска и Република Српска Крајина. Мислим да има довољно људи који такође то себи не би дозволили. Па, нека Слободан Милошевић размишља.

Да ли је било и Шешељевих иницијатива које нису прошле?

-Било је. Било је и неких које нису прошле зато што нас је неколико пута тестирао. Долазио је на састанак, а уопште није хтео да каже своје мишљење. Рецимо, 1. јуна 1993. поводом догађаја у Скупштини, дошао је и рекао: „Молим вас, постоји захтев јавног тужиоца да се забрани СПО. Како ћемо да реагујемо?“ Ја сам одмах дигао руку и рекао да то не смемо да дозволимо. Неки су рекли „Ма нека им забране, хтели су да сруше Скупштину“. Онда је Воја рекао: „Јел имате ви негде неки доказ да је Вук Драшковић наредио да се руши Скупштина? Јел имате неки доказ да је њихов Главни или Извршни одбор заседао и издао наређење да се сруши Скупштина? Не можете ви странку да забрањујете на основу онога што њени чланови ураде. Странка се забрањује на основу онога што ради управа странке, што постоји у документима, у папирима, у изјавама“.

Са Војиславом Шешељем живот је школа. Он има тај професорски обичај да до у детаље рашчлањује проблеме. Не мрзи га. Али је његова реч последња и пресудна. Ми смо га на конгресу

изабрали за председника странке, он је имао 600 гласова, ја сам имао 60, ови остали су имали по 10–12. И све док је Војислав Шешељ председник странке – његова се слуша. А ко је незадовољан има начина да сазове нови конгрес на којем ћемо да бирамо новог председника.

У којој мери је Шешељ значајан за СРС?

-Ова је странка изграђена захваљујући Војиславу Шешељу. СРС има посланике у сва три парламента и већ сада има кадар који може да води државу. Све захваљујући Војиславу Шешељу. Трибине које одржавамо у Париској улици страховито су корисне за Српску радикалну странку. Доказује се да је нека прва гарнитура тих диседената, опонената власти, интелектуалаца, прошлости, да они више немају шта да кажу грађанима и да се они више и не усуђују да изиђу пред људе. Али се зато појавило пуно младих људи, непознатих јавности, правих патриота, правих радикала и они из вечери у вече долазе и говоре грађанима.

Нови млади људи су ти на којима странка сада гради нови квалитет. И ако је нешто добро учинио Војислав Шешељ тиме што је отишао у затвор, изузев тога што је плуноу нечовека, учинио је да смо упознали те младе људе који су се учланили и дошли да говоре. Ова странка сада има своју потпуно одређену будућност са Војиславом Шешељем на челу.

Јесу ли социјалисти покушали да раздвоје Вас и Шешеља?

-Социјалисти непрекидно роваре. Непрекидно. Нуде, уцењују, поткупљују, подмићују. Ја морам да признам да мене нико није покушао да врбује. Има у Скупштини, тако у пролазу, „случајних“ разговора. Па кажу: „У, то би била супер странка само да си ти на челу.“

Ко то каже?

-У, па многи. Радмило, Бица, пре свега, они седе близу мене и они стално то додају. Многи социјалисти. Изгледа да им је то налог, да покушају да раздвоје Војислава Шешеља и мене. Да разбију странку на тај начин, доказивањем да је Војислав Шешељ груб у наступу, да са њим не може да се сарађује, а да сам ја као флексибилан, разуман. Али изгледа да су коначно схватили да ћу ја да се бавим политиком уз Војислава Шешеља, или се нећу бавити политиком. **Нема те странке и нема тог човека уз кога бих се бавио политиком а да напустим Војислава Шешеља!**

НИКОЛИЋ О КРАЂИ МАНДАТА У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

На редовној конференцији Српске радикалне странке за новинаре одржаној 19. маја 2005. године, Томислав Николић прокоментарисао је напуштање Живадина Лекића из посланичке групе Српске радикалне странке. Подсећања ради, истога дана, исти текст заклетве положио је и Томислав Николић.

Томислав Николић: Ја мислим да странка Богољуба Карића није могла да уђе у парламент, зато што нико не може да уђе у парламент без избора. Онда бисмо били прва држава у којој је нека странка постала парламентарна годину и по дана после избора.

Кад смо већ код морала, ја ћу да вам прочитам заклетву народног посланика Српске радикалне странке: „**Ја, Живадин Лекић, заклињем се као народни посланик, заклињем се Свемогућим Богом, заклињем се својом православном вером, заклињем се својим именом и чашћу, заклињем се славом својих предака и будућношћу својих потомака, мојим посланичким мандатом у сваком тренутку ће располагати Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке и њеној вољи ћу се безусловно покоравати. Како ја ову заклетву поштовао и испуњавао, тако и мени Бог помогао**“. Ово је потписано од стране Лекић Живадина 12. марта 2004. године у храму Светог оца Николаја у Земуну, присуствовао је протонамесник Ђорђе Поповић.

Ово је тест за Српску православну цркву. Да ли Богољуб Карић може да купи баш све? Да ли може да купи заклетву дату пред Богом? Ако може да купи, да ли му је место у Српској православној цркви? Јер, ко тако искушава једног верника? Само ђаво. Ђаволу није место у Српској православној цркви. Ја мислим да само у римокатоличкој цркви може новцем све да се искупи. Православље нема опроштај грехова, посебно не за новац. Може Богољубу Карићу да падне на памет по кућама да купује удате жене. Где је крај? Где је крај куповини? Није он купио једног човека, човека је најлакше купити, он је купио заклетву дату у храму пред Богом. Јер му то треба? Нико се на туђој несрећи није окористио. Онај ко себи срећу стиче на туђој несрећи, знајте да мора да буде кажњен. И тај лоповлук у Србији који предводи Богољуб Карић мора да престане, или ћемо постати држава у којој нема ни реда, ни морала, ни вере, у којој нема ничега.